

La nostra pau no és una sola
Pau.

Perquè la nostra pau
no seria Pau
sense totes les paus
de tots els pobles que no són el nostre poble,
de tots els pobles farts de ser pacificats per l'esquena,
de tots els pobles ja cadàvers de ser pacificats amb míssils,
de tots els pobles que han estat pacificats fins a la mort,
i de tots els pobles tan democràtics i pacífics com el nostre,
que avui tornen a patir la policial obligació de dissoldre's pacíficament.

La nostra pau no és una sola
Pau.

La nostra pau
són totes les paus de tots els pobles del món
que caminen junts i lliures per carrers, muntanyes, places i avingudes,
són totes les paus que ploren, emigren, sagnen i criden
immenses i blanques, innocents i esperançades
amb un «NO» infinit, amb un «NO» implacable
contra els vampirs de l'imperi
que fins al vòmit s'embaflen de sang i petroli.

La nostra pau no és única, unívoca, unilateral, uniformada.
No és una sola Pau.

La nostra pau
són totes les paus de tots els pobles indefensos i màrtirs,
assassinats a mans de sanguinàries titelles instal·lades per l'imperi:
Somoza en Nicaragua, Carisa en Hondures, Hernández Martínez en El Salvador, Ubico en
Guatemala, Batista en Cuba, Trujillo en la República Dominicana, Pinoched en Xile, Duvalier en
Haiti, Noriega en Panamà, Marcos Pérez en Venessuela, Uribe Vélez en Colòmbia, Banzer en Bolívia,
Videla en Argentina, Marcos en Filipinas, Suharto en Indonèsia, Hassan II en el Marroc, Fahd en
Aràbia Saudita, Kabila en Zaire, Sabah en Kuwait, Sadam en Iraq.

Blair en Gran Bretanya.
Aznar en Espanya.
Bush en Estats Units.

La nostra pau no és una sola Pau.
La nostra pau són totes les paus de tots els pobles.